

זהירות בממון זולתו

שלח רבינו את הגר"ש ברמן שליט"א אל הרב ראובן אליצור שליט"א לשאול ממנהל ספריית הרמב"ם רבי ראובן מרגליות ז"ל אם יש לו באופן פרטי ספר תשובות הב"ח החדשות, שהיה נזקק לו, והוסיף שמהספרים הנמצאים בספרייה אינו רוצה להשאיל, כי אין למנהל הכח והסמכות להשאיל ספר מספרייה ציבורית ליחיד לביתו²³. (מהרב ראובן אליצור שליט"א).

דעתו ז"ל היתה שאם מחבר ספר שולח לו ספר מבלי שנתבקש בן, אינו מחוייב לשלוח לו דמי תמורתו, וכן אינו מחוייב לשלוח לו ספרו בחזרה וגם אין צריך להודיעו שאינו מעוניין בספרו, אלא יהא מונח, ולא ישתמש בו (מהגר"ח קניבסקי שליט"א).

גדרו של הטבא"ו

שעת הקנין בדירה הוא, כשהקונה נותן הכסף ועושים חוזה ביניהם – הוי קנין, ואף שהדירה עדיין לא נרשמה על שם הקונה בטבא"ו, כך היתה מסקנת מרן החזו"א זצלה"ה בסוף ימיו, – שאין הטבא"ו מעשה קנין אלא רק הוכחת בעלות, וחזר בו ממה שכתב בשביעית סי' כ"ז סק"ז, ועיין עוד בחזו"א חו"מ ליקוטים סי' ט"ז סק"ה (הגר"נ קרליץ שליט"א בס' "חוט שני", ריבית עמ' קי"א).

23. יצויין כי בס' "ארחות רבינו" (חלק ג' עמ' קס"ד) הוסיף כעין זה שלא רצה ליקח בהשאלה ספר מספריית ישיבת פוניבז', בנימוק שאינו יודע אם יש למישהו כח או סמכות להשאיל ולהוציא החוצה ספר מהישיבה.

ובדידי הוה עובדא שהבאתי פ"א למרן בעל "קהלות יעקב" זצ"ל ספר "אמרי בינה" לעיין בו באיזה ענין שדיברנו (ראה בהרחבה בס' "מעשה איש" חלק ה' עמ' קצ"ב-קצ"ד), הספר היה שייך לאוצר הספרים דישיבת פוניבז', ולא רצה מרן ז"ל להשאיר הספר אצלו. רק לאחר שהבאתי לו ספר אמ"ב השייך לאדם פרטי - הסכים להשאירו אצלו.